

EURÓPAI UNIÓ

AZ EURÓPAI PARLAMENT

A TANÁCS

**Strasbourg, 2025. szeptember 10.
(OR. en)**

**2024/0148(COD)
LEX 2454**

**PE-CONS 15/1/25
REV 1**

**POLCOM 81
FDI 11
ENER 111
ATO 27
CODEC 548**

**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA AZ ENERGIA CHARTA
EGYEZMÉNY ÉRTELMEZÉSÉRŐL ÉS ALKALMAZÁSÁRÓL SZÓLÓ MEGÁLLAPODÁS
UNIÓ ÁLTAL TÖRTÉNŐ JÓVÁHAGYÁSÁRÓL**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS
(EU) 2025/... HATÁROZATA

(2025. szeptember 10.)

az Energia Charta Egyezmény értelmezéséről és alkalmazásáról szóló megállapodás
Unió által történő jóváhagyásáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 194. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében²,

¹ 2024. december 4-i vélemény (HL C, C/2025/776, 2025.2.11.,
ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/776/oj>).

² Az Európai Parlament 2025. június 18-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették
közzé) és a Tanács 2025. július 8-i határozata.

mivel:

- (1) A C- 741/19. sz., *Moldovai Köztársaság kontra Komstroy* ügyben 2021. szeptember 2-án hozott ítéletében³ (a továbbiakban: a Komstroy-ítélet) az Európai Unió Bírósága (EUB) megállapította, hogy az Európai Közösségek nevében a 98/181/EK, ESZAK, Euratom tanácsi és bizottsági határozattal⁴ jóváhagyott Energia Charta Egyezmény 26. cikke (2) bekezdésének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy az nem alkalmazható a valamely tagállam és egy másik tagállam beruházója közötti, az utóbbi beruházó által az előbbi tagállamban megvalósított beruházással kapcsolatban felmerült jogvitákra, vagyis EU-n belüli jogvitákra.
- (2) A Komstroy-ítélet ellenére továbbra is előfordul, hogy választottbíróságok megállapítják, hogy joghatósággal rendelkeznek, és határozatokat hoznak olyan, EU-n belüli választottbírósági eljárásokban, amelyek állítólagosan az Energia Charta Egyezmény 26. cikke (2) bekezdésének c) pontján alapulnak. Az EUB szerint minden ilyen határozat összeegyeztethetetlen az uniós joggal, különösen az Európai Unió működéséről szóló szerződés 267. és 344. cikkével. Az ilyen határozatok ezért nem válhatnak ki joghatásokat, és az e határozatokban megítélt kártérítés nem hajtható végre.

³ A Bíróság C-741/19. sz., *Moldovai Köztársaság kontra Komstroy* ügyben 2021. szeptember 2-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2021:655) 66. pontja.

⁴ A Tanács és a Bizottság 98/181/EK, ESZAK, Euratom határozata (1997. szeptember 23.) az Energia Charta Egyezmény, valamint az energiahatékonyságról és a kapcsolódó környezeti vonatkozásokról szóló Energia Charta Jegyzőkönyv Európai Közösségek általi elfogadásáról (HL L 69., 1998.3.9., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1998/181/oj>).

- (3) Az uniós jog hatékony végrehajtását aláássa, hogy EU-n belüli választottbírószági eljárásokban az uniós jogot sértő határozatokat hoznak. Fennáll annak kockázata, hogy egyrészt a Szerződések és másrészt az Energia Charta Egyezmény – ahogyan azt egyes választottbírószágok értelmezik – ütköznek egymással, ami – amennyiben azt egy harmadik ország bíróságai megerősítik – de facto kollíziót eredményezne, ha ilyen határozatok kerülnének be harmadik országok jogrendjébe.
- (4) Az EUB ítélkezési gyakorlata szerint a kollízió kockázata elegendő ahhoz, hogy valamely nemzetközi megállapodást összeegyeztethetlenné tegyen az uniós joggal. Ezért meg kell szüntetni a Szerződések és az Energia Charta Egyezmény közötti ilyen ütközés kockázatát. Az említett kockázat megszüntetéséhez hozzájárulna egy nemzetközi jogi eszköz elfogadása egy olyan megállapodás formájában, amely meghatározza az említett megállapodás részes feleinek közös egyetértését az Energia Charta Egyezmény 26. cikke EU-n belüli választottbírószági eljárások alapjaként való alkalmazhatatlanságára vonatkozóan.
- (5) A Bizottság – az Unió nevében –, valamint a tagállamok lefolytatták és lezárták az Energia Charta Egyezmény értelmezéséről és alkalmazásáról szóló megállapodás feltételeiről szóló tárgyalásokat. Az említett megállapodásban szereplő közös egyetértést megerősítette a Bíróság Komstroy-ügyben hozott ítéletének és az Energia Charta Egyezmény 26. cikke EU-n belüli választottbírószági eljárások alapjaként való alkalmazhatatlanságára vonatkozó közös egyetértésnek a jogkövetkezményeiről szóló, 2024. június 26-i nyilatkozat⁵ is.

⁵ HL L, 2024/2121, 2024.8.6., ELI: <http://data.europa.eu/eli/declar/2024/2121/oj>.

- (6) Az Energia Charta Egyezmény értelmezéséről és alkalmazásáról szóló megállapodást ezért jóvá kell hagyni, hogy lehetővé váljon annak Unió általi aláírása annak kifejezésére, hogy az Unió azt magára nézve kötelező erejűnek ismeri el,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az Energia Charta Egyezmény értelmezéséről és alkalmazásáról szóló, e határozatot kísérő megállapodás az Unió nevében jóváhagyásra kerül.

2. cikk

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Kelt Strasbourgban,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

MEGÁLLAPODÁS
AZ ENERGIA CHARTA EGYEZMÉNY
ÉRTELMEZÉSÉRŐL ÉS ALKALMAZÁSÁRÓL

A BELGA KIRÁLYSÁG,
A BOLGÁR KÖZTÁRSASÁG,
A CSEH KÖZTÁRSASÁG,
A DÁN KIRÁLYSÁG,
A NÉMETORSZÁGI SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG,
AZ ÉSZT KÖZTÁRSASÁG,
ÍRORSZÁG,
A GÖRÖG KÖZTÁRSASÁG,
A SPANYOL KIRÁLYSÁG,
A FRANCIA KÖZTÁRSASÁG,
A HORVÁT KÖZTÁRSASÁG,
AZ OLASZ KÖZTÁRSASÁG,
A CIPRUSI KÖZTÁRSASÁG,
A LETT KÖZTÁRSASÁG,

A LITVÁN KÖZTÁRSASÁG,

A LUXEMBURGI NAGYHERCEGSÉG,

A MÁLTAI KÖZTÁRSASÁG,

A HOLLAND KIRÁLYSÁG,

AZ OSZTRÁK KÖZTÁRSASÁG,

A LENGYEL KÖZTÁRSASÁG,

A PORTUGÁL KÖZTÁRSASÁG,

ROMÁNIA,

A SZLOVÉN KÖZTÁRSASÁG,

A SZLOVÁK KÖZTÁRSASÁG,

A FINN KÖZTÁRSASÁG,

A SVÉD KIRÁLYSÁG, és

AZ EURÓPAI UNIÓ

a továbbiakban együttesen: a Felek,

SZEM ELŐTT TARTVA az 1994. december 17-én Lisszabonban aláírt¹ és az Európai Községek névében 1997. szeptember 23-án a 98/181/EK, ESZAK, Euratom tanácsi és bizottsági határozattal² jóváhagyott Energia Charta Egyezmény legutóbb módosított változatát,

SZEM ELŐTT TARTVA a szerződések jogáról szóló, 1969. május 23-án Bécsben aláírt bécsi egyezményben kodifikált nemzetközi szokásjogi szabályokat,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy egy, az Energia Charta Egyezmény 1. cikkének 3. pontja értelmében vett regionális gazdasági integrációs szervezet tagjai ezennel közös egyetértésüket fejezik ki az egyezménynek a közöttük fennálló kapcsolatokban történő értelmezése és alkalmazása tekintetében,

EMLÉKEZTETVE arra, hogy az Energia Charta Egyezményből való kilépés nem érinti az ugyanazon egyezményben említett regionális gazdasági integrációs szervezet összetételét, és nem zárja ki az ugyanazon egyezmény értelmezésére és alkalmazására vonatkozó közös egyetértés kialakításához fűződő érdeket mindaddig, amíg megállapítható, hogy az az abból kilépett Fél tekintetében joghatásokat vált ki, különösen az Energia Charta Egyezmény 47. cikkének (3) bekezdése vonatkozásában,

SZEM ELŐTT TARTVA az Európai Unióról szóló szerződést (EUSZ), az Európai Unió működéséről szóló szerződést (EUMSZ), valamint az Európai Unió jogának általános elveit,

¹ Az Európai Energia Chartáról szóló konferencia záróokmánya (HL L 380., 1994.12.31., 24. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_international/1994/998/oj).

² A Tanács és a Bizottság 98/181/EK, ESZAK, Euratom határozata (1997. szeptember 23.) az Energia Charta Egyezmény, valamint az energiahatékonyságról és a kapcsolódó környezeti vonatkozásokról szóló Energia Charta Jegyzőkönyv Európai Községek általi elfogadásáról (HL L 69., 1998.3.9., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1998/181/oj>).

FIGYELEMBE VÉVE, hogy az e megállapodásban az Európai Unióra történő hivatkozásokat a megállapodás jogelődjére, az Európai Gazdasági Közösségre, majd azt követően – mielőtt az Európai Közösséget felváltotta volna az Európai Unió – az Európai Közösségre történő hivatkozásként kell értelmezni,

EMLÉKEZTETVE ARRÁ, hogy az Állandó Nemzetközi Bíróság ítélkezési gyakorlatával¹ és a Nemzetközi Bíróság ítélkezési gyakorlatával² összhangban valamely nemzetközi megállapodás tekintetében egy adott jogi szabály hiteles értelmezése az adott megállapodás részes feleinek joga,

EMLÉKEZTETVE arra, hogy az Európai Unió tagállamai (a továbbiakban: a tagállamok) az uniós jog hiteles értelmezésének jogát az Európai Unió Bíróságára (EUB) ruházták, amint azt az EUB kifejtette a C-459/03. sz., *Bizottság kontra Írország (Mox Plant)* ügyben 2006. május 30-án hozott ítéletében³, amelyben kimondta, hogy két tagállam vagy az Európai Unió és valamely tagállam közötti vita esetén az uniós jog értelmezésére és alkalmazására vonatkozó kizárólagos hatáskör kiterjed azon nemzetközi megállapodások értelmezésére és alkalmazására, amelyeknek az Európai Unió és tagállamai a részes felei,

EMLÉKEZTETVE ARRÁ, hogy az EUMSZ 344. cikke értelmében a tagállamok vállalják, hogy a Szerződések értelmezésére vagy alkalmazására vonatkozó vitáikat kizárólag a Szerződésekben előírt eljárások útján rendezik,

¹ Állandó Nemzetközi Bíróság, Question of Jaivorzina (Polish- Czechoslovakian Frontier), tanácsadói vélemény, [1923] PCIJ B. sorozat, 8. szám, 37. pont.

² Nemzetközi Bíróság, Reservations on the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide, tanácsadói vélemény, [1951] CIJ Reports, 15. szám, 20. o.

³ A Bíróság C-459/03. sz., *Bizottság kontra Írország* ügyben 2006. május 30-án hozott ítéletének (ECLI EU:C:2006:345) 129-137. pontja.

EMLÉKEZTETVE ARRA, hogy a C-284/16. sz., *Achmea*-ügyben 2018. március 6-án hozott ítéletében¹ az EUB megállapította, hogy az EUMSZ 267. és 344. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes a tagállamok között létrejött nemzetközi megállapodásban szereplő olyan rendelkezés, amelynek értelmében e tagállamok egyikének beruházója a másik tagállamban megvalósított beruházásokkal kapcsolatos jogvita esetén ez utóbbi tagállammal szemben választottbíróság előtt indíthat eljárást, amely választottbíróság joghatóságát e tagállam köteles elfogadni,

EMLÉKEZTETVE az Európai Unió azon, következetesen megismételt álláspontjára, amely szerint az Energia Charta Egyezmény nem alkalmazandó az EU-n belüli kapcsolatokban, és hogy az Európai Uniónak, az Európai Atomenergia-közösségnek és a tagállamaiknak nem az volt, és nem is lehetett az a szándéka, hogy az Energia Charta Egyezmény kötelezettségeket keletkeztessen közöttük, mivel az említett egyezmény a harmadik országokkal folytatott energiaügyi együttműködés keretének létrehozása céljából az Európai Unió külső energiapolitikájának eszközeként került megtárgyalásra, míg ezzel szemben az Európai Unió belső energiapolitikája a belső energiapiac létrehozását célzó, kidolgozott szabályrendszerből áll, amely az említett területen kizárólagos jelleggel szabályozza a tagállamok közötti kapcsolatokat,

EMLÉKEZTETVE arra, hogy az 1/20. sz., 2022. június 16-án hozott véleményében² megerősített, a C-741/19. sz., *Moldovai Köztársaság kontra Komstroy* ügyben 2021. szeptember 2-án hozott ítéletében³ (a továbbiakban: a Komstroy-ítélet) az EUB kimondta, hogy az Energia Charta Egyezmény 26. cikke (2) bekezdésének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy az nem alkalmazandó egy tagállam és egy másik tagállam beruházója közötti, az utóbbi által az előbbi tagállamban megvalósított beruházással kapcsolatban felmerült jogvitákra,

¹ A Bíróság C-284/16. sz. *Achmea* ügyben 2018. március 6-án hozott ítélete (ECLI EU:C:2018:158.).

² A Bíróság C-741/19. sz., *Moldovai Köztársaság kontra Komstroy* ügyben 2021. szeptember 2-án hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2021:655) 66. pontja.

³ A Bíróság 1/20. sz., 2022. június 16-i véleményének (EU:C:2022:485) 47. pontja.

EMLÉKEZTETVE arra, hogy az Energia Charta Egyezménynek a Komstroy-ítéletben szereplő értelmezése – az illetékes bíróság által adott, a nemzetközi közjog egyik általános elvét tükröző értelmezésként – az Energia Charta Egyezménynek az Európai Községek és tagállamaik általi jóváhagyásától kezdve alkalmazandó,

TEKINTETTEL arra, hogy az EUMSZ 267. és 344. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétben az Energia Charta Egyezmény 26. cikkének olyan értelmezése, amely lehetővé teszi az egyrészről valamely tagállam beruházója, és másrészről egy másik tagállam vagy az Európai Unió közötti jogviták választottbíróság előtti rendezését (a továbbiakban: EU-n belüli választottbírósági eljárás),

FIGYELEMBE VÉVE, hogy amennyiben az egyrészről valamely tagállam beruházója, másrészről egy másik tagállam vagy az Európai Unió közötti jogvitát nem lehet békés úton rendezni, az említett jogvitában érintett egyik fél – mint mindig – dönthet úgy, hogy a jogvitát a nemzeti joggal összhangban az illetékes bíróságok vagy közigazgatási bíróságok elé terjeszti rendezés céljából, ahogyan azt az általános jogelvek, valamint a – többek között az Európai Unió Alapjogi Chartájában rögzített – alapvető jogok tiszteletben tartása garantálják,

EGYETÉRTVE az e megállapodásban kifejtett közös egyetértéssel, amely szerint ebből adódóan egy olyan rendelkezés, mint az Energia Charta Egyezmény 26. cikke, a múltban nem szolgálhatott és jelenleg vagy a jövőben sem szolgálhat jogalapként egy tagállam beruházója által egy másik tagállamban megvalósított beruházásokkal kapcsolatban indított választottbírósági eljáráshoz,

ÚJÓLAG HANGSÚLYOZVA a Lisszaboni Szerződést elfogadó kormányközi konferencia záróokmányához csatolt, az uniós jog elsőbbségéről szóló 17. nyilatkozatot, amely emlékeztet arra, hogy a Szerződések és az Unió által a Szerződések alapján elfogadott jogszabályok elsőbbséget élveznek a tagállamok jogával szemben, és hogy az elsőbbség elve kollíziós szabálynak minősül kölcsönös kapcsolataikban,

EMLÉKEZTETVE következésképpen arra, hogy – az esetleges kollíziós helyzetek feloldása érdekében – a tagállamok által a nemzetközi jog alapján kötött nemzetközi megállapodások csak annyiban alkalmazhatók EU-n belüli kapcsolatokban, amennyiben rendelkezéseik összeegyeztethetők az EU-Szerződésekkel,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy mivel az Energia Charta Egyezmény 26. cikke nem alkalmazható az EU-n belüli választottbíróági eljárások jogalapjaként, ezért az Energia Charta Egyezmény 47. cikkének (3) bekezdése sem terjedhet ki, és nem is volt hivatott kiterjedni az ilyen eljárásokra,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy mivel az Energia Charta Egyezmény 26. cikke nem alkalmazható az EU-n belüli választottbíróági eljárások jogalapjaként, ezért a folyamatban lévő EU-n belüli választottbíróági eljárásokban – akár alperesként, akár valamely beruházó tagállamaként – érintett Feleknek együtt kell működniük annak biztosítása érdekében, hogy az érintett választottbíróóság tudomására hozzák e megállapodás létezését, lehetővé téve ezzel, hogy az arra a megfelelő megállapításra jusson, hogy nem rendelkezik joghatósággal,

FIGYELEMBE VÉVE továbbá azt a célt, hogy ne kerüljön sor újabb, EU-n belüli választottbíróági eljárásra, és MEGÁLLAPODVA ABBAN, hogy amennyiben mégis választottbíróági eljárás indításáról kapnak értesítést, az említett eljárásokban – akár alperesként, akár valamely beruházó tagállamaként – érintett Feleknek együtt kell működniük egymással annak biztosítása érdekében, hogy az érintett választottbíróóság tudomására hozzák e megállapodás létezését, lehetővé téve ezzel, hogy az arra a megfelelő megállapításra jusson, hogy az Energia Charta Egyezmény 26. cikke nem szolgálhat jogalként az ilyen eljárásokhoz,

mindazonáltal ARRA AZ ÁLLÁSPONTRA HELYEZKEDVE, hogy a beruházásokat érintő, EU-n belüli választottbíróági ügyekben hozott olyan egyezségek és határozatok, amelyek már nem semmisíthetők meg vagy nem helyezhetők hatályon kívül, és amelyeket önkéntesen teljesítettek vagy véglegesen végrehajtottak, nem támadhatók meg,

SAJNÁLATÁNAK ADVA HANGOT AMIATT, hogy az Energia Charta Egyezmény 26. cikkére való hivatkozással indított, EU-n belüli választottbíróági eljárásokban választottbíróóságok már hoztak, továbbra is hoznak és még a jövőben is hozhatnak választottbíróági határozatokat az európai uniós joggal, beleértve az EUB ítélkezési gyakorlatában foglaltakkal ellentétes módon,

továbbá SAJNÁLATÁNAK ADVA HANGOT AMIATT, hogy az ilyen választottbíróági határozatok végrehajtási eljárások tárgyát képezik, többek között harmadik országokban is, továbbá hogy az Energia Charta Egyezmény 26. cikkére alapított, EU-n belüli, folyamatban lévő választottbíróági eljárásokban a választottbíróóságok nem állapítják meg hatáskörük és joghatóságuk hiányát, valamint hogy a választottbíróági intézmények továbbra is nyilvántartásba vesznek új választottbíróági eljárásokat, és azokat nem utasítják el nyilvánvalóan elfogadhatatlanként a választottbíróági eljárás kezdeményezéséhez szükséges hozzájárulás hiánya miatt,

ÚGY VÉLVE ezért, hogy kifejezetten és egyértelműen meg kell ismételni a Felek következetes álláspontját egy olyan megállapodás révén, amely megerősíti az Energia Charta Egyezménynek – az EUB által értelmezett – értelmezésére és alkalmazására vonatkozó közös egyetértésüket annyiban, amennyiben az az EU-n belüli választottbírószági eljárásokra vonatkozik,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy a Nemzetközi Bíróság *Barcelona Traction, Light and Power Company Limited* ügyben hozott 1970. február 5-i ítéletének¹ és az EUB Komstroy-ítéletének megfelelően az Energia Charta Egyezmény egyes rendelkezései a kétoldalú kapcsolatok szabályozására irányulnak,

ARRA AZ ÁLLÁSPONTRA HELYEZKEDVE ezért, hogy ez a megállapodás csak a Felek, valamint tágabb értelemben azon tagállamok beruházói közötti kétoldalú kapcsolatokat érinti, amelyek az Energia Charta Egyezmény szerződő felei, és hogy ennek következtében ez a megállapodás csak az Energia Charta Egyezmény azon szerződő feleit érinti, amelyek az Európai Unió mint az Energia Charta Egyezmény 1. cikkének 3. pontjának értelmében vett regionális gazdasági integrációs szervezet jogának hatálya alá tartoznak, és nem érinti az Energia Charta Egyezmény többi szerződő felének az említett egyezményből eredő jogainak gyakorlását vagy kötelezettségeik teljesítését,

EMLÉKEZTETVE ARRÁ, hogy a Felek tájékoztatták az Energia Charta Egyezmény szerződő feleit az arra irányuló szándékukról, hogy megkössék e megállapodást,

¹ A Nemzetközi Bíróság 1970. február 5-i ítélete, *Barcelona Traction, Light and Power Company Limited* (ICJ-jelentések, 1970., 3. o., 33. és 35. pont).

ÚGY VÉLVE, hogy e megállapodás megkötése által, valamint az európai uniós jog szerinti jogi kötelezettségeiknek megfelelően, de azon joguk sérelme nélkül, hogy – amennyiben helyénvalónak tartják – az EU-n belüli választottbírószági eljárásokkal kapcsolatban alperesként felmerült költségeik tekintetében követeléseket terjesszenek elő, a Felek biztosítják a Komstroy-ítéletnek való teljes körű és hatékony megfelelést, és hangsúlyozzák a meglévő választottbírószági határozatok végrehajthatatlanságát, a választottbírószágok bármely folyamatban lévő, EU-n belüli választottbírószági eljárás haladéktalan megszüntetésére vonatkozó kötelezettségét, a választottbírószági intézmények arra vonatkozó kötelezettségét, hogy – az 1965. március 18-án Washingtonban megkötött, államok és más államok természetes és jogi személyei közötti beruházási viták rendezéséről szóló egyezmény (ICSID) 36. cikkének (3) bekezdése szerinti és a stockholmi kereskedelmi kamara választottbírószági intézete (SCC) választottbírószági szabályzatának 12. cikke szerinti hatáskörükkkel összhangban – ne vegyenek a jövőben nyilvántartásba EU-n belüli választottbírószági eljárásokat, valamint a választottbírószágok arra vonatkozó kötelezettségét, hogy az olyan EU-n belüli választottbírószági eljárásokat, amelyeknek az általuk történő nyilvántartásba vételét kérik, nyilvánítsák jogalap nélkülinek,

AZZAL A SZÁNDÉKKAL, hogy e megállapodás az olyan, beruházó és állam közötti választottbírószági eljárásokra terjedjen ki, amelyekben olyan EU-n belüli jogvitában érintett Felek vesznek részt, amely valamely választottbírószági egyezmény vagy szabályzat révén – ideértve az ICSID-et és az ICSID választottbírószági szabályait, az SCC választottbírószági intézetének választottbírószági szabályzatát, az Egyesült Nemzetek Nemzetközi Kereskedelmi Jogi Bizottságának választottbírószági szabályait, valamint az ad hoc választottbíráskodást is – az Energia Charta Egyezmény 26. cikkén alapul, és

SZEM ELŐTT TARTVA, hogy e megállapodás rendelkezései nem érintik az Európai Bizottság vagy bármely tagállam azon jogát, hogy keresetet nyújtson be az EUB-hez az EUMSZ 258., 259. és 260. cikke alapján,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN ÁLLAPODTAK MEG:

1. SZAKASZ

KÖZÖS EGYETÉRTÉS AZ ENERGIA CHARTA EGYEZMÉNY 26. CIKKÉNEK AZ EU-N BELÜLI VÁLASZTOTTBÍRÓSÁGI ELJÁRÁSOK ALAPJAKÉNT VALÓ ALKALMAZHATATLANSÁGÁRÓL

1. CIKK

Fogalommeghatározások

E megállapodás alkalmazásában:

1. „Energia Charta Egyezmény”: az 1994. december 17-én Lisszabonban aláírt és az Európai Községek nevében 1997. szeptember 23-án a 98/181/EK, ESZAK, Euratom határozattal jóváhagyott Energia Charta Egyezmény és annak mindenkori módosításai;
2. „EU-n belüli kapcsolatok”: a tagállamok, vagy egy tagállam és az Európai Unió közötti kapcsolatok;
3. „EU-n belüli választottbírósi eljárás”: az Energia Charta Egyezmény 26. cikkére való hivatkozással indított, választottbírósi eljárás előtt folyó bármely olyan eljárás, amelynek célja az egyrésztől valamely tagállam beruházója, másrésztől egy másik tagállam vagy az Európai Unió közötti vita rendezése.

2. CIKK

Közös egyetértés az Energia Charta Egyezmény

26. cikkének értelmezéséről és folytatólagos alkalmazhatatlanságáról,
valamint az EU-n belüli választottbíróági eljárások
jogalapjának hiányáról

(1) A Felek az egyértelműség érdekében megerősítik, hogy egyetértenek az Energia Charta Egyezmény értelmezése és alkalmazása tekintetében, nevezetesen abban, hogy az említett egyezmény 26. cikke nem szolgálhat és soha nem is szolgálhatott jogalkapként EU-n belüli választottbíróági eljárásokhoz.

Az első albekezdésben kifejtett közös egyetértés az európai uniós jog következő elemein alapul:

- a) az Energia Charta Egyezmény 26. cikkének az EUB általi azon értelmezése, amely szerint az említett rendelkezés nem alkalmazandó – és azt soha nem lett volna szabad alkalmazni – EU-n belüli választottbíróági eljárás alapjaként; valamint
- b) az uniós jog elsőbbsége, amelyre a Lisszaboni Szerződést elfogadó kormányközi konferencia záróokmányához csatolt 17. nyilatkozat emlékeztet, mint a kölcsönös kapcsolatainkban a normák kollíziója esetén irányadó nemzetközi jogi szabályra, amelynek következtében az Energia Charta Egyezmény 26. cikke semmiképpen nem alkalmazandó és nem is alkalmazható EU-n belüli választottbíróági eljárások alapjaként.

(2) A Felek az egyértelműség érdekében megerősítik, hogy egyetértenek abban, hogy az Energia Charta Egyezmény 26. cikke szerinti, EU-n belüli választottbíróági eljárások jogalapjának hiánya miatt az Energia Charta Egyezmény 47. cikkének (3) bekezdése nem terjed ki, és soha nem is terjedhetett volna ki az ilyen eljárásokra. Ennek megfelelően az Energia Charta Egyezmény 47. cikkének (3) bekezdése nem válthatott ki joghatást az EU-n belüli kapcsolatokban, amikor egy tagállam e megállapodás megkötését megelőzően kilépett az Energia Charta Egyezményből, és nem váltana ki joghatást az EU-n belüli kapcsolatokban akkor sem, ha egy Fél a jövőben kilépne az Energia Charta Egyezményből.

(3) Az egyértelműség érdekében, a Felek egyetértenek abban, hogy az e cikk (1) és (2) bekezdésében kifejezett közös egyetértéssel összhangban és annak sérelme nélkül, az Energia Charta Egyezmény 26. cikke nem alkalmazandó EU-n belüli választottbíróági eljárások alapjaként, és az Energia Charta Egyezmény 47. cikkének (3) bekezdése nem vált ki joghatást EU-n belüli kapcsolatokban.

(4) Az (1)–(3) bekezdés nem érinti az Energia Charta Egyezmény egyéb rendelkezéseinek értelmezését és alkalmazását annyiban, amennyiben azok EU-n belüli kapcsolatokat érintenek.

2. SZAKASZ
ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

3. CIKK
Letéteményes

- (1) E megállapodás letéteményese az Európai Unió Tanácsának főtitkára (a továbbiakban: a letéteményes).
- (2) A letéteményes értesíti a Feleket:
- a) bármely megerősítő, jóváhagyó vagy elfogadó okiratnak az 5. cikk szerinti letétbe helyezéséről;
 - b) e megállapodásnak a 6. cikk (1) bekezdése szerinti hatálybalépéséről;
 - c) e megállapodásnak az egyes Felek tekintetében történő, a 6. cikk (2) bekezdése szerinti hatálybalépéséről.
- (3) A letéteményes az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzéteszi e megállapodást, és annak elfogadásáról és hatálybalépéséről értesíti az Energia Charta Egyezmény letéteményesét, valamint az Energia Charta Titkárságát.
- (4) A letéteményes felkéri az Energia Charta Egyezmény letéteményesét, hogy e megállapodásról értesítse az Energia Charta Egyezmény többi szerződő felét.

(5) E megállapodást a letéteményes az Egyesült Nemzetek Alapokmányának 102. cikkével összhangban, a megállapodás hatálybalépését követően nyilvántartásba veteti az Egyesült Nemzetek Titkárságánál.

4. CIKK

Fenntartások

E megállapodással kapcsolatban nincs helye fenntartásnak.

5. CIKK

Megerősítés, jóváhagyás vagy elfogadás

Ezt a megállapodást meg kell erősíteni, jóvá kell hagyni vagy el kell fogadni.

A Felek a letéteményesnél letétbe helyezik megerősítő, jóváhagyó vagy elfogadó okirataikat.

6. CIKK

Hatálybalépés

(1) Ez a megállapodás 30 naptári nappal azután lép hatályba, hogy a letéteményes kézhez veszi a második megerősítő, jóváhagyó vagy elfogadó okiratot.

(2) Minden olyan Fél tekintetében, amely az (1) bekezdés szerinti hatálybalépést követően erősíti meg, hagyja jóvá vagy fogadja el a megállapodást, a megállapodás 30 naptári nappal azután lép hatályba, hogy az adott Fél letétbe helyezi a megerősítő, jóváhagyó vagy elfogadó okiratát.

7. CIKK

Hiteles szövegek

E megállapodás egy eredeti példányban, angol, bolgár, cseh, dán, észt, finn, francia, görög, holland, horvát, ír, lengyel, lett, litván, magyar, máltai, német, olasz, portugál, román, spanyol, svéd, szlovák és szlovén nyelven készült, amely szövegek mindegyike egyaránt hiteles; a megállapodást a letéteményes irattárában helyezik letétbe.

FENTIEK HITELEÜL az alulírott, e célból kellően meghatalmazott teljhatalmú megbízottak aláírták ezt a megállapodást.

Kelt ...-ban/-ben a(z) ... év ... havának ... napján.

a Belga Királyság részéről,

a Bolgár Köztársaság részéről,

a Cseh Köztársaság részéről,

a Dán Királyság részéről,

a Németországi Szövetségi Köztársaság részéről,

az Észt Köztársaság részéről,

Írország részéről,

a Görög Köztársaság, részéről

a Spanyol Királyság részéről,

a Francia Köztársaság részéről,

a Horvát Köztársaság részéről,

az Olasz Köztársaság részéről,

a Ciprusi Köztársaság részéről,
a Lett Köztársaság részéről,
a Litván Köztársaság részéről,
a Luxemburgi Nagyhercegség részéről,
a Máltai Köztársaság részéről,
a Holland Királyság részéről,
az Osztrák Köztársaság részéről,
a Lengyel Köztársaság részéről,
a Portugál Köztársaság részéről,
Románia részéről,
a Szlovén Köztársaság részéről,
a Szlovák Köztársaság részéről,
a Finn Köztársaság részéről,
a Svéd Királyság részéről és
az Európai Unió részéről